

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση T-482/21

TenneT TSO GmbH

και

TenneT TSO BV

κατά

Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο πενταμελές τμήμα)
της 25ης Σεπτεμβρίου 2024

«Ενέργεια – Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας – Περιφέρεια υπολογισμού δυναμικότητας – Περιφέρεια CORE – Έγκριση από τον ACER της μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους αναδιανομής και αντίρροπης συναλλαγής – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου για τις νόμιμες βροχοειδείς ροές – Άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού (ΕΕ) 2019/943»

1. Ένδικη διαδικασία – Παρέμβαση – Υπόμνημα παρεμβάσεως – Τυπικά στοιχεία – Συνοπτική έκθεση των προβαλλόμενων ισχυρισμών – Γενική παραπομπή στο υπόμνημα παρεμβάσεως το οποίο είχε κατατεθεί από την παρεμβαίνουσα σε συναφή υπόθεση – Απαράδεκτο

[Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρο 21· Κανονισμός Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, άρθρο 76, στοιχείο δ', και 145 § 2, στοιχείο β']

(βλ. σκέψεις 25-27, 31, 32)

2. Ενέργεια – Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας – Κανονισμός 2019/943 – Διαχείριση των συμφορήσεων στο σύστημα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας – Εφαρμογή διορθωτικών μέτρων που αποσκοπούν στη μείωση των διαζωνικών συμφορήσεων – Μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους των διορθωτικών μέτρων – Συνεκτίμηση των διορθωτικών μέτρων που εφαρμόζονται στα εσωτερικά στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV – Επιτρέπεται

(Κανονισμός 2019/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, αιτιολογικές σκέψεις 2 και 35 και άρθρα 1, στοιχείο α', και 16 §§ 4, 8, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', και 13· κανονισμοί της Επιτροπής 2015/1222, αιτιολογικές σκέψεις 2 και 12 και άρθρα 9 § 11, και 74 §§ 2 και 4, και 2017/1485, άρθρο 76 § 1, στοιχείο β', σημεία iii και ν)

(βλ. σκέψεις 78-153)

3. Οργανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) – Διαδικασία προσφυγής –

Προσφυγή ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του ACER – Προσφυγή κατά αποφάσεως του ACER με την οποία εγκρίνεται μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους των διορθωτικών μέτρων που εφαρμόζονται για τη μείωση των συμφορήσεων στο δίκτυο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας – Εκτίμηση περίπλοκων πραγματικών στοιχείων τεχνικής και οικονομικής φύσης – Έκταση του ελέγχου – Έλεγχος νομιμότητας ο οποίος δεν περιορίζεται στην εκτίμηση πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως

(Κανονισμοί του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2019/942, άρθρα 25, 26 και 28, και 2019/943, άρθρο 16 § 13· κανονισμός 2015/1222 της Επιτροπής, άρθρο 74)

(βλ. σκέψεις 176, 177)

4. *Οργανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) – Διαδικασία προσφυγής – Προσφυγή ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του ACER – Υποχρέωση αιτιολόγησης των αποφάσεων – Περιεχόμενο– Παράβαση – Συνέπειες*
(Άρθρα 263 και 296 ΣΛΕΕ)

(βλ. σκέψεις 179-186, 220-224)

5. *Ενέργεια – Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας – Κανονισμός 2019/943 – Διαχείριση των συμφορήσεων στο σύστημα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας – Εφαρμογή διορθωτικών μέτρων που αποσκοπούν στη μείωση των διαζωνικών συμφορήσεων – Μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους των διορθωτικών μέτρων – Εξαίρεση των δαπανών που προκαλούνται από βροχοειδείς ροές οι οποίες δεν υπερβαίνουν ορισμένο ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο– Καθορισμός επιτρεπόμενου επιπέδου από τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) κατά τρόπο που δεν συνάδει με το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο – Δεν επιτρέπεται – Εξαίρεση – Σιωπηρή αρμοδιότητα του ACER να καθορίσει επιτρεπόμενο επίπεδο κατά τρόπο που δεν συνάδει με το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο – Προϋποθέσεις – Δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις*
(Άρθρο 4 § 3, ΣΕΕ; κανονισμοί του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2019/942, άρθρο 6 §§ 10, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α' § 11 και 12, και 2019/943, αιτιολογική σκέψη 34 και άρθρο 16 § 13· κανονισμός 2015/1222 της Επιτροπής, άρθρα 9 § 11, και 74 § 6, στοιχείο α')

(βλ. σκέψεις 235-301, 305-310, 318-331)

6. *Προσφυγή ακυρώσεως – Ακυρωτική απόφαση – Αποτελέσματα – Περιορισμός τους από τον δικαστή της Ένωσης – Προϋποθέσεις*
(Άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ)

(βλ. σκέψεις 335, 338-342)

Σύνοψη

Το Γενικό Δικαστήριο δέχεται την προσφυγή ακυρώσεως την οποία άσκησαν οι διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς (στο εξής: ΔΣΜ) και ακυρώνει απόφαση του συμβουλίου προσφυγών του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) (στο εξής: συμβούλιο προσφυγών) με το σκεπτικό ότι πάσχει έλλειψη νομιμότητας όσον

αφορά τον καθορισμό ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου βροχοειδών ροών και είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη. Ωστόσο, είναι νόμιμο το πεδίο εφαρμογής της εγκριθείσας από τον ACER μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους αναδιανομής και αντίρροπης συναλλαγής, στο πλαίσιο της οποίας λαμβάνονται υπόψη και εσωτερικά στοιχεία δικτύου που δεν είναι «κρίσιμα».

Στις 24 Ιουλίου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό 2015/1222¹. Ο κανονισμός αυτός προβλέπει, στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, μια σειρά απαιτήσεων σχετικών με τη διαζωνική κατανομή της δυναμικότητας και με τη διαχείριση της συμφόρησης στην αγορά επόμενης ημέρας και στην ενδοημερήσια αγορά, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται, ειδικότερα, ο καθορισμός κοινής μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους αναδιανομής και αντίρροπης συναλλαγής με διασυνοριακή σημασία².

Κατ' εφαρμογήν του ως άνω κανονισμού, οι ΔΣΜ της περιφέρειας «CORE»³ υπέβαλαν σε όλες τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές (στο εξής: EPA) της περιφέρειας αυτής πρόταση σχετική με την προαναφερθείσα μεθοδολογία.

Δεδομένου ότι οι EPA δεν κατέληξαν σε συμφωνία επί της πρότασης, ο ACER εξέδωσε, δυνάμει του ίδιου κανονισμού, στις 30 Νοεμβρίου 2020, απόφαση για την έγκριση μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους (στο εξής: επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους).

Οι προσφεύγουσες, TenneT TSO GmbH και TenneT TSO BV, ως ΔΣΜ που εκμεταλλεύονται δίκτυο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας σε τμήμα της Γερμανίας και στις Κάτω Χώρες αντιστοίχως, άσκησαν προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών. Κατόπιν της έκδοσης απορριπτικής αποφάσεως, οι εταιρίες αυτές άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά της αποφάσεως του συμβουλίου προσφυγών (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

Προτού εξετάσει την υπόθεση επί της ουσίας, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εν μέρει απαράδεκτο το υπόμνημα παρεμβάσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκτιμώντας ότι ορισμένοι προβαλλόμενοι λόγοι δεν αναπτύχθηκαν αρκούντως ώστε να είναι σε θέση να αποφανθεί επ' αυτών. Ειδικότερα, η γενική παραπομπή στο υπόμνημα παρεμβάσεως το οποίο είχε κατατεθεί σε συναφή υπόθεση με αντικείμενο επίσης την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και επισυνάφθηκε στο υπόμνημα παρεμβάσεως στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως δεν μπορεί να καλύψει την έλλειψη ουσιαστών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας που πρέπει να περιλαμβάνεται στο ίδιο το υπόμνημα παρεμβάσεως.

Στην ανάλυσή του επί της ουσίας, το δικαστήριο εξετάζει διαδοχικά τους τρεις λόγους ακυρώσεως τους οποίους προέβαλαν οι προσφεύγουσες υποστηρίζοντας, πρώτον, ότι ενείχε νομικό σφάλμα ο καθορισμός του πεδίου εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, δεύτερον, ότι ήταν παράνομη η μέθοδος ανάλυσης των ροών που χρησιμοποιήθηκε στο πλαίσιο της μεθοδολογίας αυτής και, τρίτον, ότι υπήρξε εσφαλμένος ο καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου για τις νόμιμες βροχοειδείς ροές.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1222 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2015, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών για την κατανομή της δυναμικότητας και τη διαχείριση της συμφόρησης (ΕΕ 2015, L 197, σ. 24).

² Άρθρο 74 του κανονισμού 2015/1222.

³ Η περιφέρεια CORE είναι η γεωγραφική ζώνη που περιλαμβάνει το Βέλγιο, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Κροατία, το Λουξεμβούργο, την Ουγγαρία, τις Κάτω χώρες, την Αυστρία, την Πολωνία, τη Ρουμανία, τη Σλοβενία και τη Σλοβακία, που προσδιορίστηκε για τον υπολογισμό της δυναμικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 15, του κανονισμού 2015/1222.

Προκαταρκτικώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η αναδιανομή⁴ και η αντίρροπη συναλλαγή⁵ συνιστούν δαπανηρά διορθωτικά μέτρα⁶ που εφαρμόζονται για τη μείωση των φυσικών συμφορήσεων στο σύστημα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας.

Συναφώς, το άρθρο 74, παράγραφοι 2 και 4, του κανονισμού 2015/1222 προβλέπει την εφαρμογή λύσεων επιμερισμού του κόστους για τα διορθωτικά μέτρα διασυννοριακής σημασίας και ορίζει ότι η μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους πρέπει να καθορίζει ποια είδη κόστους που προκύπτουν από τη χρήση αναδιανομής ή αντίρροπης συναλλαγής για τη διασφάλιση της σταθερότητας της διαζωνικής δυναμικότητας είναι επιλέξιμα προς επιμερισμό μεταξύ όλων των ΔΣΜ της περιφέρειας υπολογισμού δυναμικότητας, εν προκειμένω της περιφέρειας CORE.

Εξάλλου, το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 προβλέπει τον επιμερισμό του κόστους των διορθωτικών μέτρων που αποσκοπούν στη μείωση των συμφορήσεων μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς⁷, με γνώμονα τον βαθμό κατά τον οποίο οι ροές οι οποίες προκύπτουν από εσωτερικές συναλλαγές σε ζώνη προσφοράς συμβάλλουν στην παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών.

Το πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους καλύπτει όχι μόνο στοιχεία δικτύου μεταξύ ζωνών (διασυνδέσεις), αλλά και όλα τα εσωτερικά στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV. Συγκεκριμένα, κατά τη μεθοδολογία αυτή, διασυννοριακής σημασίας δράσεις ανακατανομής και αντίρροπης συναλλαγής, αποτελούν, κατ' αρχήν, όλες οι δράσεις οι οποίες αποσκοπούν στη μείωση συμφόρησης σε στοιχεία δικτύου που έχουν διασυννοριακή σημασία, όπως προσδιορίζονται ιδίως από τη μεθοδολογία για τον περιφερειακό συντονισμό της επιχειρησιακής ασφάλειας στην περιφέρεια CORE [στο εξής: μεθοδολογία ασφάλεια (ROSC)]. Κατά τη μεθοδολογία ασφάλεια (ROSC), στοιχεία δικτύου με διασυννοριακή σημασία είναι όλα τα κρίσιμα στοιχεία δικτύου τα οποία λαμβάνονται υπόψη στη διαδικασία υπολογισμού της διαζωνικής δυναμικότητας, καθώς και τα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV.

Κατά τις προσφεύγουσες, πρέπει να εξαιρεθεί από τον επιμερισμό το κόστος των διορθωτικών μέτρων το οποίο αντιστοιχεί στα εσωτερικά στοιχεία που δεν αποτελούν κρίσιμα στοιχεία δικτύου, δεδομένου ότι οι συμφορήσεις στα στοιχεία αυτά είναι «εσωτερικές» συμφορήσεις, οι οποίες δεν εμπίπτουν στον ορισμό των «διαζωνικών» συμφορήσεων.

⁴ Βάσει του άρθρου 2, σημείο 26, του κανονισμού (ΕΕ) 2019/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2019, L 158, σ. 54), ως ανακατανομή/αναδιανομή νοείται το μέτρο το οποίο ενεργοποιείται από έναν ή περισσότερους ΔΣΜ ή διαχειριστές συστημάτων διανομής και συνίσταται σε μεταβολή του μοντέλου παραγωγής ή του μοντέλου κατανάλωσης, ή αμφότερων, ώστε να αλλάξουν οι φυσικές ροές στο σύστημα ηλεκτρικής ενέργειας και να μειωθεί μια φυσική συμφόρηση ή να επιτευχθεί με διαφορετικό τρόπο η ασφάλεια του συστήματος.

⁵ Βάσει του άρθρου 2, σημείο 27, του κανονισμού 2019/943, η αντίρροπη συναλλαγή παραπέμπει σε διαζωνική συναλλαγή εκ μέρους διαχειριστών συστημάτων μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς για να μειωθεί η φυσική συμφόρηση. Βάσει του άρθρου 2, σημείο 4, του κανονισμού 2019/943, η συμφόρηση, η οποία συνιστά, για την ασφάλεια λειτουργίας, κίνδυνο που χρήζει διορθωτικών μέτρων, ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 4, του κανονισμού 2019/943 ως η κατάσταση κατά την οποία δεν είναι δυνατό να διεκπεραιώνονται όλα τα αιτήματα από συμμετέχοντες στην αγορά για συναλλαγές μεταξύ περιοχών δικτύου, διότι θα επηρέαζαν σημαντικά τις φυσικές ροές σε στοιχεία δικτύου που δεν είναι σε θέση να διεκπεραιώνουν τις εν λόγω ροές. Μια συμφόρηση οφείλεται σε φυσικές ροές.

⁶ Βάσει του άρθρου 2, σημείο 13, του κανονισμού 2015/1222, ως διορθωτικό μέτρο νοείται κάθε μέτρο που εφαρμόζει ένας ή περισσότεροι ΔΣΜ, προκειμένου να διατηρηθεί η επιχειρησιακή ασφάλεια.

⁷ Το άρθρο 2, σημείο 65, του κανονισμού 2019/943 ορίζει τη ζώνη προσφοράς ως «[τ]η μεγαλύτερη γεωγραφική περιοχή εντός της οποίας οι συμμετέχοντες στην αγορά έχουν τη δυνατότητα να ανταλλάσσουν ενέργεια χωρίς εκχώρηση δυναμικότητας».

Το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει επ' αυτού ότι το άρθρο 74, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού 2015/1222 αφορά τον επιμερισμό του κόστους των διορθωτικών μέτρων που αποσκοπούν στη διασφάλιση της σταθερότητας της διαζωνικής δυναμικότητας. Δεδομένου ότι ο κανονισμός 2015/1222 αποτελεί εκτελεστική πράξη, πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο σύμφωνο προς τον βασικό κανονισμό, ήτοι τον κανονισμό 2019/943, του οποίου το άρθρο 16, παράγραφος 13, αφορά το κόστος των διορθωτικών μέτρων που ενεργοποιούνται προκειμένου να διασφαλιστεί το διασυνοριακό εμπόριο.

Επομένως, για να εξεταστεί αν η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, όπως επιβεβαιώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, συνάδει με τις προαναφερθείσες διατάξεις, πρέπει να προσδιοριστεί ποιες συμφορήσεις πρέπει να μειωθούν με συντονισμένο τρόπο για τη διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου, σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, ώστε στη συνέχεια να διαπιστωθεί αν τα διορθωτικά μέτρα τα οποία αφορά η επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους αποσκοπούν στη διασφάλιση της σταθερότητας της διαζωνικής δυναμικότητας, κατά την έννοια του άρθρου 74, παράγραφος 4, στοιχείο β' του κανονισμού 2015/1222.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι το γεγονός και μόνον ότι συμπεριλήφθηκαν στο πεδίο εφαρμογής της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους οι δαπάνες τις οποίες συνεπάγονται οι συμφορήσεις στα στοιχεία δικτύου με τάση ίση ή μεγαλύτερη από 220 kV δεν αντιβαίνει στο άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή απαιτεί απλώς και μόνον να προσδιοριστεί ποιες συμφορήσεις πρέπει να μειωθούν με συντονισμένο τρόπο για τη διασφάλιση του διαζωνικού εμπορίου.

Δεύτερον, το γεγονός ότι οι συμφορήσεις μπορούν να μειωθούν με τη χρήση έως 30 % της δυναμικότητας κάθε κρίσιμου στοιχείου δικτύου, ενώ 70 % της δυναμικότητας αυτής πρέπει να παραμένει διαθέσιμο για το διαζωνικό εμπόριο, δεν σημαίνει ότι πρέπει να επιμερίζεται μόνον το κόστος των διορθωτικών μέτρων που εφαρμόζονται επί των εν λόγω κρίσιμων στοιχείων. Και τούτο διότι τα διορθωτικά μέτρα στα μη κρίσιμα στοιχεία δικτύου μπορούν να συμβάλουν στην άμβλυνση των συμφορήσεων στα κρίσιμα στοιχεία δικτύου, διασφαλίζοντας συνακόλουθα τη σταθερότητα της διαζωνικής δυναμικότητας.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο προσθέτει ότι τα δαπανηρά διορθωτικά μέτρα της αναδιανομής και της αντίρροπης συναλλαγής εφαρμόζονται αποκλειστικώς στο πλαίσιο της διαδικασίας περιφερειακής αξιολόγησης της επιχειρησιακής ασφάλειας (στο εξής: διαδικασία CROSA), η οποία έχει καθιερωθεί με τη μεθοδολογία ασφάλεια (ROSC) και έχει, μεταξύ άλλων, ως σκοπό τον συντονισμό των διορθωτικών μέτρων που έχουν διασυνοριακή σημασία κατά την έννοια της μεθοδολογίας αυτής. Η βελτιστοποίηση των διορθωτικών μέτρων η οποία προβλέπεται από τη διαδικασία αυτή συνεπάγεται τον προσδιορισμό του πλέον αποδοτικού μέτρου για την αντιμετώπιση των συμφορήσεων σε όλα τα στοιχεία δικτύου (κρίσιμα ή μη) με τάση μίση ή μεγαλύτερη από 220 kV.

Ως εκ τούτου, όλες οι συμφορήσεις που αντιμετωπίζονται συντονισμένα στο πλαίσιο της διαδικασίας CROSA συνιστούν συμφορήσεις «μεταξύ ζωνών», κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, και όλα τα διορθωτικά μέτρα που ενεργοποιούνται στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής για τη μείωση των επίμαχων συμφορήσεων συμβάλλουν στη διασφάλιση της σταθερότητας της διαζωνικής δυναμικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 74, παράγραφος 4, στοιχείο β', του κανονισμού 2015/1222. Συνεπώς, δυνάμει της αρχής «ο ρυπαίων πληρώνει», το κόστος των διορθωτικών αυτών μέτρων πρέπει να επιμερίζεται μεταξύ των ΔΣΜ.

Επί του λόγου που αφορά την ανάλυση των ροών

Οι προσφεύγουσες προσάπτουν μεταξύ άλλων στο συμβούλιο προσφυγών ότι δεν εξέτασε τα επιχειρήματά τους κατά της μεθόδου ανάλυσης των ροών η οποία χρησιμοποιήθηκε στο πλαίσιο της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους, όπως αυτή επιβεβαιώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προκαταρκτικώς, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η ανάλυση των ροών, η οποία αποσκοπεί στον εντοπισμό των ειδών ροών που προκαλούν συμφορήσεις στα στοιχεία δικτύου, αποτελεί αναγκαίο και σημαντικό στάδιο στο πλαίσιο του επιμερισμού του κόστους των διορθωτικών μέτρων, δεδομένου ότι παρέχει αρχικά δεδομένα αναγκαία για τον επιμερισμό του εν λόγω κόστους. Επομένως, εφόσον τα επιχειρήματα των προσφευγουσών αφορούσαν την ίδια τη σύλληψη της χρησιμοποιηθείσας μεθόδου ανάλυσης των ροών και, κατά συνέπεια, ουσιώδη στοιχεία της προσβαλλόμενης απόφασης, το συμβούλιο προσφυγών όφειλε να απαντήσει στα σχετικά επιχειρήματα προκειμένου να εκπληρώσει την υποχρέωση αιτιολόγησης την οποία υπέχει. Η προσβαλλόμενη απόφαση όμως δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη επί του συγκεκριμένου σημείου, με συνέπεια οι προσφεύγουσες να μην είναι σε θέση να γνωρίζουν τους λόγους που τη δικαιολογούν και το Γενικό Δικαστήριο να μην είναι σε θέση να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο επί αυτής.

Δεδομένου ότι η ανεπαρκής αιτιολογία θεωρείται παράβαση ουσιώδους τύπου κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει, επί τη βάσει αυτή, την προσβαλλόμενη απόφαση.

Επί του λόγου που αφορά το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για τις βροχοειδείς ροές

Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την ορθότητα του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου που καθόρισε ο ACER με την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, όπως αυτή επιβεβαιώθηκε από το συμβούλιο προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση, όσον αφορά τις βροχοειδείς ροές⁸, οι οποίες περιλαμβάνονται στα είδη φυσικών ροών που μπορούν να προκαλέσουν συμφόρηση.

Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατά το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, οι δαπάνες που προκαλούνται από ροές οι οποίες προκύπτουν από εσωτερικές συναλλαγές και συμβάλλουν στην παρατηρούμενη συμφόρηση μεταξύ δύο ζωνών προσφοράς, αλλά είναι χαμηλότερες από το επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση⁹ σε μια ζώνη προσφοράς (στο εξής: ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο) εξαιρούνται από τον προβλεπόμενο στη διάταξη αυτή επιμερισμό του κόστους των διορθωτικών μέτρων. Κατά την ίδια πάντοτε διάταξη, το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να αναλύεται και να καθορίζεται από τους ΔΣΜ για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς.

Εν προκειμένω, δεδομένου ότι οι ΔΣΜ δεν προέβησαν στην απαιτούμενη ανάλυση, ο ACER θεώρησε ότι είχε τη δυνατότητα, και δη την υποχρέωση, να καθορίσει ο ίδιος προσωρινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο χωρίς να διαθέτει τέτοια ανάλυση, προκειμένου να αποφευχθεί τυχόν αδιέξοδο κατά την έγκριση της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους. Κατόπιν

⁸ Κατά την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους, βροχοειδής ροή είναι η «φυσική ροή σε στοιχείο δικτύου όπου η πηγή και ο δέκτης βρίσκονται εντός της ίδιας ζώνης, και το στοιχείο δικτύου ή μέρος αυτού, βρίσκεται σε διαφορετική ζώνη».

⁹ Η διαρθρωτική συμφόρηση ορίζεται, στο άρθρο 2, σημείο 6, του κανονισμού 2019/943, ως «συμφόρηση στο σύστημα μεταφοράς που μπορεί να οριστεί αναμφισβήτητα, είναι προβλέψιμη, γεωγραφικά αμετάβλητη για μακρύ χρονικό διάστημα και συχνά επαναλαμβανόμενη υπό κανονικές συνθήκες λειτουργίας του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας».

τούτου, ο ACER καθόρισε κοινό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για όλες τις ζώνες προσφοράς της περιφέρειας CORE, την οποία διαίρεσε ισομερώς με τον αριθμό ζωνών προσφοράς από τις οποίες προέρχονται οι βροχοειδείς ροές.

Ωστόσο, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο που καθορίστηκε από τον ACER παραβιάζει τις απαιτήσεις του άρθρου 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943, το οποίο ορίζει ότι το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο πρέπει να αντιστοιχεί στο «επίπεδο που αναμένεται χωρίς τη διαρθρωτική συμφόρηση» και πρέπει να καθορίζεται «για κάθε ξεχωριστή ζώνη προσφοράς».

Όσον αφορά την πρώτη απαίτηση, η ανάλυση που απαιτείται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, ανάλυση των επενδύσεων στο δίκτυο και των τυχόν αναδιαμορφώσεων των ζωνών προσφοράς προς εξάλειψη των διαρθρωτικών συμφορήσεων. Εντούτοις, ο ACER, ο οποίος αναγνωρίζει ότι δεν προέβη σε τέτοια ανάλυση, καθόρισε το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο σε 10 % της μέγιστης δυναμικότητας του οικείου στοιχείου δικτύου ως «μέσο όρο» των διυστάμενων γνωμών των οικείων ΔΣΜ.

Όσον αφορά τη δεύτερη απαίτηση, ο επιμερισμός στον οποίο προέβη ο ACER καταλήγει μεν ως αποτέλεσμα στο να υπάρχει ατομικό ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο για κάθε ζώνη προσφοράς, πλην όμως στον βαθμό που το επίπεδο αυτό καθορίζεται ανάλογα με τη μέγιστη ατομική δυναμικότητα κάθε σχετικού στοιχείου δικτύου και με τον αριθμό ζωνών προσφοράς από τις οποίες προέρχονται οι βροχοειδείς ροές που διέρχονται από τα εν λόγω στοιχεία δικτύου, δεν πληροί την προϋπόθεση της εξατομίκευσης όπως την εννοεί το άρθρο αυτό, το οποίο απαιτεί να καθορίζεται το ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο ανάλογα με τα χαρακτηριστικά των επίμαχων ζωνών προσφοράς και των διαφόρων συνόρων μεταξύ των ζωνών αυτών.

Το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει στη συνέχεια αν ο ACER διέθετε, στη συγκεκριμένη ειδική περίπτωση, σιωπηρή αρμοδιότητα δυνάμει της οποίας μπορούσε να καθορίσει ανώτατο επιτρεπόμενο επίπεδο με τρόπο διαφορετικό από τον απαιτούμενο από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943.

Κατ' αρχάς, επισημαίνει ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό, υπό το πρίσμα της αρχής της νομιμότητας, ότι οργανισμός της Ένωσης, όπως ο ACER, μπορεί να παρεκκλίνει από το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο. Στη συνέχεια, διαπιστώνεται ότι ο κανονισμός 2019/943 επιτρέπει μεν στον ACER να λαμβάνει ενδιάμεση απόφαση σε σαφώς οριοθετημένες περιπτώσεις, πλην όμως ο καθορισμός του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου με την μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους των διορθωτικών μέτρων δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις αυτές. Τέλος, η απλή επίκληση του συμφέροντος που συνδέεται με την αποτελεσματικότητα δεν αρκεί για τη δημιουργία σιωπηρής αρμοδιότητας υπέρ του ACER, εκτός εάν το συμφέρον αυτό αντιστοιχεί σε πραγματική ανάγκη διασφάλισης της πρακτικής αποτελεσματικότητας των επίμαχων διατάξεων.

Συναφώς, ο ACER δικαιολόγησε ειδικότερα την ανάγκη έγκρισης της επίδικης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους χωρίς δυνατότητα αναμονής της απαιτούμενης από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 ανάλυσης, επικαλούμενος την προθεσμία που του είχε ταχθεί για την έγκριση της μεθοδολογίας αυτής, και την καθυστέρηση των ΔΣΜ κατά την εκπόνηση της πρότασης μεθοδολογίας επιμερισμού του κόστους. Ωστόσο, αφενός, η ταχθείσα στον ACER προθεσμία για την έγκριση της επίδικης μεθοδολογίας είχε ενδεικτικό χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, μπορούσε να παραταθεί. Αφετέρου, η υποχρέωση καθορισμού ανώτατου επιτρεπόμενου ορίου κατόπιν της ανάλυσης που προβλέπεται από το άρθρο 16, παράγραφος 13, του κανονισμού 2019/943 τέθηκε σε ισχύ μετά από την υποβολή από τους ΔΣΜ της περιφέρειας

CORE της πρότασής τους σχετικά με μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους στο σύνολο των ΕΡΑ της περιφέρειας. Εξάλλου, ο ACER δεν αποδεικνύει ότι διευκόλυνε την εκπόνηση της ανάλυσης αυτής ως όφειλε δυνάμει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας.

Δεδομένου ότι δεν απέδειξε την ύπαρξη πραγματικής ανάγκης για διασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας των επίμαχων διατάξεων, ο ACER δεν μπορούσε να στηριχτεί σε σιωπηρή αρμοδιότητα για τον εκ μέρους του καθορισμό του ανώτατου επιτρεπόμενου επιπέδου με την επίδικη μεθοδολογία επιμερισμού του κόστους.

Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει την προσβαλλόμενη απόφαση του συμβουλίου προσφυγών κατά το μέρος που επιβεβαιώθηκε, με αυτήν, η απόφαση του ACER της 30ής Νοεμβρίου 2020 και απορρίφθηκε η προσφυγή την οποία είχαν ασκήσει οι προσφεύγουσες κατά της αποφάσεως του ACER.